Моят Левски

(Есе)

„Един само Левски...”

Тези думи на Ив. Вазов съм запомнила, когато в 7 клас четох повестта „Немили-Недраги” и там в XI глава той представя Дякона. „Един само Левски печели, колкото по-разравяш на дълбоко живота му и излиза пред нас по-чист...” Народът го е нарекъл Апостол - спасител и това казва всичко: светец, мъченик, герой и борец за свобода. Авторитет - безпрекословен. Цел - освобождение и „човечески живот с лична и народна свобода и демократска република” И нашият народ съзнава дълга си и го изпълнява. Всеки знае за Левски. А моят Левски е едновременно земен и възвишен. Колко дълбока и зряла мисъл показва той, когато го питат след края на борбата какъв пост ще заеме. Сякаш виждам блясъка в очите му, гледайки обикновения селянин от софийско как му отговаря, че ще отиде у други поробени народи да прави това, което прави тук сега. Какво изключително израстване на неизвестния Дякон от подбалканското градче Карлово до идеята за всеобща свобода. За борба, докато изчезне робството на земята. Малко са хората като него в световната история. Моят Левски се е обрекъл на народа, загърбвайки всичко лично, всяка негова мисъл е за другите. Моят Левски си води тефтерче и там сред стиготворенията на Ботев и задачите, които си поставя има сметка за изхарчени 2 гроша за маслини. До мислите, които вълнуват душата му има и радост, и тъга, и страшните четири въпроса след думата: „Народе????” Колко ли трябва да е бил натъжен и отчаяно-ядосан, за да го напише. Моят Левски знае:„ Дела трябват, а не думи” и той работи до край, за да събуди един народ от вековното робство. Моят Левски е като солта на земята, като хората, на които се крепи новото, различното. Такива са малко. Знам само за един революционер, който е бил в борбата за свобода на няколко народа- кубинския и боливийския, жертвайки живота си- един аржентинец Ернесто „Че” Гевара. Той е идвал в България и е знаел кой е Левски. Така делото на нашия Апостол намира последовател и отвъд океана. Бесилото отне живота му, а сякаш едва тогава изгрява ролята му за една бъдеща свободна република. Моят Левски е безсмъртен- идеите му са живи, делата му са с нас и вътре в нас. Идеалът му е наш идеал. Всичко чисто и свято е Левски. Равняваме се по него и все не можем да го достигнем. Една личност с изключителен политически и личен морал, издигнала се от и във времето, неповторима и безсмъртна. „Един само Левски...”